

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.2.2019 r.
COM(2019) 91 final

2019/0045 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską
a Republiką Korei w sprawie niektórych aspektów przewozów lotniczych**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

W następstwie orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości w sprawach dotyczących tzw. „otwartego nieba” w dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia rokowań z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia niektórych postanowień obowiązujących dwustronnych umów o komunikacji lotniczej umową na szczeblu Unii („mandat horyzontalny”). Celem tych umów jest umożliwienie wszystkim przewoźnikom lotniczym z UE niedyskryminacyjnego dostępu do tras między Unią Europejską a państwami trzecimi, a tym samym zapewnienie zgodności z prawem Unii dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Postanowienia Umowy zastępują lub uzupełniają obowiązujące postanowienia 22 dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi a Republiką Korei.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Umowa przyczyni się do realizacji głównego celu unijnej polityki w zakresie zewnętrznych stosunków w dziedzinie lotnictwa poprzez zapewnienie zgodności obowiązujących dwustronnych umów o komunikacji lotniczej z prawem Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 100 ust. 2, art. 218 ust. 5 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek oparty jest w całości na „mandacie horyzontalnym” udzielonym przez Radę, a uwzględniono w nim kwestie objęte zakresem prawa Unii i dwustronnych umów o komunikacji lotniczej.

- **Proporcjonalność**

Umowa zmieni lub uzupełni postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej jedynie w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia zgodności tych umów z prawem Unii.

- **Wybór instrumentu**

Umowa między Unią a Republiką Korei jest najbardziej skutecznym instrumentem umożliwiającym zapewnienie zgodności z prawem Unii wszystkich obowiązujących dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi a Republiką Korei.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zgodnie z art. 218 ust. 4 TFUE Komisja przeprowadziła rokowania w konsultacji ze specjalnym komitetem. W trakcie rokowań przeprowadzono również konsultacje z sektorem lotniczym. Uwagi zgłoszone podczas konsultacji zostały wzięte pod uwagę. Zainteresowane państwa członkowskie sprawdziły poprawność odesłań do dwustronnych umów o komunikacji lotniczej. Przedstawiciele sektora lotniczego podkreślili znaczenie solidnej podstawy prawnej dla swoich operacji zarobkowych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek przewiduje uproszczenie prawodawstwa. Odpowiednie postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi a Republiką Korei zostaną zastąpione lub uzupełnione postanowieniami jednej umowy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Strony Umowy powiadamiają się wzajemnie na piśmie kanałami dyplomatycznymi o zakończeniu swoich procedur wewnętrznych niezbędnych do wejścia w życie niniejszej Umowy. Niniejsza Umowa wchodzi w życie z dniem przekazania późniejszego powiadomienia.

Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

Nie dotyczy.

Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Międzynarodowe stosunki w dziedzinie lotnictwa między państwami członkowskimi a państwami trzecimi są tradycyjnie regulowane dwustronnymi umowami o komunikacji

lotniczej między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, załącznikami do tych umów oraz innymi powiązanymi dwustronnymi lub wielostronnymi porozumieniami.

Tradycyjne klauzule wyznaczania stosowane przez państwa członkowskie w dwustronnych umowach o komunikacji lotniczej są jednak niezgodne z prawem Unii. Umożliwiają one państwu trzeciemu odrzucenie, cofnięcie lub zawieszenie zezwoleń lub upoważnień udzielonych przewoźnikowi lotniczemu, który został wyznaczony przez państwo członkowskie, lecz w którym to państwo członkowskie ani jego obywatele nie posiadają przeważającej części udziałów ani nie sprawują nad nim skutecznej kontroli. Taka możliwość uznana została za dyskryminację przewoźników lotniczych z UE mających siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich, ale będących własnością i pozostających pod kontrolą obywateli innych państw członkowskich. Jest ona sprzeczna z art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który gwarantuje obywatelom państw członkowskich, którzy skorzystali ze swobody przedsiębiorczości w innym państwie członkowskim, traktowanie na równi z obywatelami tego przyjmującego państwa członkowskiego.

Także w innych kwestiach, takich jak obowiązkowe umowy handlowe między przedsiębiorstwami lotniczymi, należy zapewnić zgodność z prawem Unii poprzez zmianę albo uzupełnienie obowiązujących postanowień w dwustronnych umowach o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

Działając zgodnie z mechanizmami i wytycznymi określonymi w załączniku do „mandatu horyzontalnego”, Komisja wynegocjowała z Republiką Korei Umowę, która zastępuje pewne postanowienia obowiązujących dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi a Republiką Korei. Art. 2 Umowy zastępuje tradycyjnie stosowane klauzule wyznaczania unijną klauzulą wyznaczania, umożliwiającą wszystkim przewoźnikom z UE korzystanie z prawa przedsiębiorczości. Art. 4 zabezpiecza prawo państw członkowskich, wynikające z prawodawstwa UE, do nakładania – w sposób niepowodujący dyskryminacji – podatków, opłat specjalnych, należności, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na terytorium państwa członkowskiego, przeznaczone do użytku w statku powietrznym wyznaczonego przewoźnika pochodzącego z Republiki Korei, który obsługuje trasy między punktem znajdującym się na terytorium tego państwa członkowskiego a innym punktem znajdującym się na terytorium tego lub innego państwa członkowskiego. Art. 5 rozwiązuje problem potencjalnej niezgodności z unijnymi przepisami w zakresie konkurencji.

Rokowania w sprawie Umowy zostały pomyślnie zakończone, a zatem powinna ona zostać podpisana w imieniu Unii Europejskiej. Projekt decyzji w tej sprawie zawarto w niniejszym wniosku.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei w sprawie niektórych aspektów przewozów lotniczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia rokowań z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia niektórych postanowień obowiązujących umów dwustronnych umową na szczeblu Unii.
- (2) Komisja wynegocjowała, w imieniu Unii, Umowę z Republiką Korei w sprawie niektórych aspektów przewozów lotniczych (zwaną dalej „Umową”). Rokowania zostały pomyślnie zakończone parafovaniem Umowy w dniu 12 listopada 2008 r.
- (3) Następnie w dniu 31 marca 2009 r. Rada przyjęła decyzję w sprawie podpisania Umowy, jednak ze względu na niechęć Republiki Korei Umowa nie została jeszcze podpisana.
- (4) W 2018 r. Republika Korei wyraziła jednak ponownie zainteresowanie podpisaniem i zawarciem Umowy. Ponieważ od czasu przyjęcia decyzji Rady z 2009 r. parafovano lub podpisano szereg nowych dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między Republiką Korei a państwami członkowskimi, Umowa musi zostać zaktualizowana, a w związku z tym do jej podpisania konieczne jest przyjęcie nowej decyzji przez Radę.
- (5) Celem Umowy jest zapewnienie zgodności z prawem Unii dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między 22 państwami członkowskimi a Republiką Korei.
- (6) Należy zatem podpisać Umowę w imieniu Unii, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie Umowy między Unią Europejską a Republiką Korei w sprawie niektórych aspektów przewozów lotniczych („Umowa”), z zastrzeżeniem jej zawarcia¹.

¹ Tekst Umowy zostanie opublikowany wraz z decyzją o jej zawarciu.

Artykuł 2

Sekretariat Generalny Rady ustanawia instrument pełnomocnictwa do podpisania Umowy, z zastrzeżeniem jej zawarcia, dla osoby wskazanej (osób wskazanych) przez negocjatora Umowy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*